

Wijze en dwaze maagden

1.	Inleiding	2
2.	Overzicht van opeenvolgende fasen in de heilsgeschiedenis	2
	Opname van de Gemeente en zeventigste week van Daniël (zie A)	4
	Wederkomst van Christus op de Olijfberg en grote verdrukking (zie B)	6
	Satan wordt gebonden voor duizend jaar (zie C)	10
	Redevoering van de Heer in Matthéüs 24 en 25	10
3.	De gelijkenis van de wijze en dwaze maagden	16
	Maagden	16
	Het getal tien en de tien lampen	17
	Wijs en dwaas	22
	Bruidegom en bruid	23
	De olie in de lampen en in de kruikjes	25
	Kopen zonder geld	26
	Bruiloft en huwelijk	28
	Bepaalde tijdstippen liggen vast	29
	De Heer tegemoet in de lucht	33

1. Inleiding

* Tenzij anders vermeld, komen de aangehaalde Bijbelteksten uit de Statenvertaling.

Eenmaal een kind van God, altijd een kind van God! Dit staat op verschillende plaatsen in de Bijbel. In het Johannes-evangelie lezen we bijvoorbeeld:

Johannes 10 : 28 *

28 En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken.

Niettemin wordt dikwijls beweerd dat, als we niet oppassen en niet netjes leven, we toch uit Zijn hand kunnen vallen. Als argument daarvoor wordt de gelijkenis van de wijze en dwaze maagden gebruikt. Men ziet zich als één van de tien maagden en trekt de conclusie dat men een lampje brandend moet houden om de bruiloftszaal of koningszaal binnen te gaan. Dat is echter niet de betekenis van deze gelijkenis. In deze Bijbelstudie wordt uiteengezet wat de gelijkenis van de wijze en dwaze maagden precies betekent en wat niet. Op welke tijd en vervolgens op wie is deze gelijkenis van toepassing?

2. Overzicht van opeenvolgende fasen in de heilsgeschiedenis

We lezen het eerste gedeelte van Matthéüs 25.

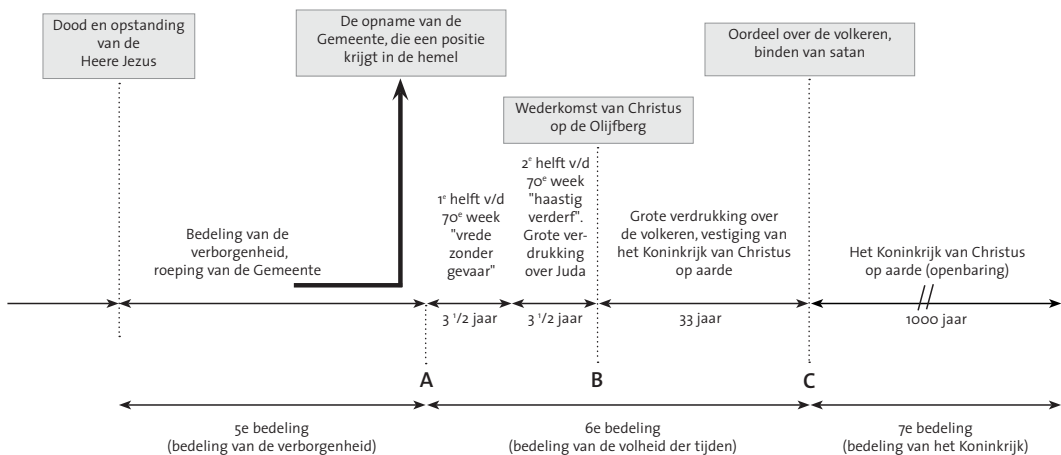
Matthéüs 25 : 1-13

- 1 Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden, welke haar lampen namen, en gingen uit, den bruidegom tegemoet.
- 2 En vijf van haar waren wijzen, en vijf waren dwazen.
- 3 Die dwaas *waren*, haar lampen nemende, namen geen olie met zich.
- 4 Maar de wijzen namen olie in haar vaten, met haar lampen.
- 5 Als nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap.

- 6 En ter middernacht geschiedde een geroep: Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!
- 7 Toen stonden al die maagden op, en bereidden haar lampen.
- 8 En de dwazen zeiden tot de wijzen: Geeft ons van uw olie; want onze lampen gaan uit.
- 9 Doch de wijzen antwoordden, zeggende: *Geenszins*, opdat er misschien voor ons en voor u niet genoeg zij; maar gaat liever tot de verkopers, en koopt voor uzelfen.
- 10 Als zij nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten.
- 11 Daarna kwamen ook de andere maagden, zeggende: Heer, heer, doe ons open!
- 12 En hij, antwoordende, zeide: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet.
- 13 Zo waakt dan; want gij weet den dag niet, noch de ure, in welke de Zoon des mensen komen zal.

De gelijkenis van de wijze en dwaze maagden maakt deel uit van een groep van drie gelijkenissen. Die reeks begint met de gelijkenis van de twee dienstknechten in Matthéüs 24 : 45-51. Dan volgt de gelijkenis van de wijze en dwaze maagden en vanaf Matthéüs 25 : 14-30 lezen we de gelijkenis van de talenten. Alle drie de gelijkenissen maken deel uit van een uitgebreide redevoering van de Here Jezus. Ze spreken over de periode na de verschijning van de Heer op de Olijfberg. (*schema, pag. 4*) Ze gaan vóóraf aan het binden van satan en vallen samen met de tijd van de definitieve verschijning van de Zoon des mensen op de troon Zijner heerlijkheid. (Matthéüs 25 : 31) De drie gelijkenissen gaan dus over de wederkomst van Christus.

De uitdrukking "wederkomst van Christus" heeft te maken met de openbaring van het Koninkrijk van Christus op aarde. In verband met dat Koninkrijk zijn er, in chronologische volgorde, drie belangrijke gebeurtenissen te melden: (A) de opname van de Gemeente, (B) de wederkomst van Christus en (C) het binden van satan. Hieronder staat een kort overzicht van die gebeurtenissen:

Opname van de Gemeente en zeventigste week van Daniël (zie A)

Met de dood en opstanding van de Here Jezus Christus is de vijfde bedeling **zie zijlijn 1** begonnen. De gelovigen die na de opstanding van Christus hun vertrouwen op de Here Jezus gesteld hebben, zijn bestemd voor een hemelse toekomst en erfenis. In deze vijfde bedeling houdt Christus Zich bezig met de verzameling van een volk voor Zijn Naam. Als dat volk compleet is, vindt de opname van de Gemeente plaats en eindigt die bedeling. Bij die gebeurtenis zal iedere gelovige zijn loon krijgen. Het is de officiële aanstelling van de Gemeente tot Zoon, waarbij wij de erfenis zullen ontvangen die in de hemel voor ons bewaard wordt. (1 Petrus 1 : 4) De opname is een gebeurtenis die van doen heeft met elke gelovige van de vijfde bedeling. (1 Thessalonicenzen 4 : 17) Bij de opname worden de gelovigen, die al overleden zijn sinds de opstanding van de Here Jezus Christus, eerst opgewekt. Daarna worden alle gelovigen die nog leven in één ogenblik veranderd. Daarna gaan alle gelovigen tegelijk de Heer tegemoet in de lucht. Wij worden opgenomen in de wolken en met kracht weggenomen.

Zijlijn

1

De Bijbel verdeelt de heilsgeschiedenis vanaf de schepping van Adam tot aan de "nieuwe hemel en de nieuwe aarde" van Openbaring 21 : 1 in zeven perioden die niet allemaal even lang duren. Deze perioden worden meestal "bedelingen" genoemd. In elke bedeling wordt een bepaald aspect belicht van Gods handelen met betrekking tot hen die in die bepaalde bedeling leven. In de serie "Bijbelstudie" gaat de studie "De bedelingen Gods" dieper in op de verschillende tijdspelen in Gods heilsplan.

Op dat moment begint de zeventigste week van Daniël. **zie zijlijn 2** Het Joodse volk zal aan het begin van die zeventigste week een verbond sluiten met betrekking tot de vrede van het volk en de heilige stad. (Daniël 9 : 26, 27) In dat verbond zal met nadruk gewezen worden op de positie van Jeruzalem. De stad zal als politieke en religieuze hoofdstad dienen voor de Joden en voor de Palestijnen; twee verschillende religies zullen afspraken maken over hun heilige plaatsen. Het verbond zal waarschijnlijk inhouden dat beide partijen hun erediensten kunnen houden op deze voor hen zo belangrijke plaats. De eerste 3,5 jaar van de zeventigste week wordt gekenmerkt door "vrede en geen gevaar". (1 Thessalonicenzen 5 : 3) De twee getuigen (Openbaring 11) zullen dan profeteren. Zij zullen de komst van het Koninkrijk op aarde prediken. Diegenen die door deze prediking tot geloof komen, wordt aangeraden om Jeruzalem zo snel mogelijk te verlaten en te vluchten naar de woestijn in Petra. (Matthéüs 24 : 16-26)

In het midden van de zeventigste week zal de Joodse godsdienst verboden en de heilige plaats ontheiligd worden. Ook de twee getuigen zullen dan gedood worden door het beest uit de afgrond. (Openbaring 11 : 7) Na 3,5 dagen zal God de twee getuigen weer doen opstaan en hen zichtbaar voor hun vijanden ten hemel laten varen. Direct daarna zal een grote aardbeving Jeruzalem treffen waarbij één tiende van de stad verwoest zal worden. (Openbaring 11 : 11-13) Ook wordt in het midden van de zeventigste week de "gruwel der verwoesting" (= een afgodsbeeld) in Jeruzalem opgericht. (Daniël 9 : 27; Matthéüs 24 : 15) Zo zal de tweede helft van die week gekenmerkt worden door grote verdrukking over Juda en Jeruzalem. De climax zal bereikt worden aan het eind van de zeventigste week.

Wederkomst van Christus op de Olijfberg en grote verdrukking over de volkeren (zie B)

Aan het eind van de zeventigste week zullen de legers van Gog en Magog (Rusland) het land binnen vallen vanuit de Middellandse Zee en het land en de stad verwoesten. (Ezechiël 39, Joël 2 : 1-20) Dan zal Juda in zijn benauwdheid de naam des Heren aanroepen. (Joël 2 : 32, Handelingen 2 : 20, 21) Hierop zal de Messias wederkeren en Zijn voeten zetten op de Olijfberg. Die berg zal splijten en er zal een vallei ontstaan tot in de woestijn. Door deze val-

Daniël 9 : 24-27 zegt dat er "zeventig weken bestemd zijn over Daniëls volk", waarin bepaalde dingen zullen moeten gebeuren. Deze weken zijn periodes van zeven jaar. In totaal gaat het dus om een periode van 70×7 jaar. De dood en opstanding van de Here Jezus viel samen met het einde van de negenenzestigste week. De zeventigste week moet echter nog in de toekomst plaatsvinden. De zeventigste week is namelijk door ruim tweeduizend jaar van de eerste 69 weken gescheiden. In die onderbreking vestigt de Here Jezus sinds Zijn opstanding Zijn Koninkrijk in de hemel doordat Hij een volk uit de heidenen, de Gemeente, beroept. Wanneer het Joodse volk en de vorst van een ander volk een verbond zullen sluiten aangaande de stad Jeruzalem, zal de zeventigste week beginnen. De zeventigste week is te verdelen in $2 \times 3,5$ jaar. De eerste helft wordt gekenmerkt door "vrede, vrede en geen gevaar"; in de tweede helft zal er verdrukking voor het Joodse volk en verwoesting zijn.

lei zullen de "overigen des volks", die Hem aanroepen, kunnen vluchten naar Azal. (Zacharía 14 : 1-5) Azal betekent "gereserveerde plaats". Uit de Bijbel valt op te maken dat met deze "gereserveerde plaats" de rotsstad Petra bedoeld wordt. Het overblijfsel zal dus vluchten naar Petra. Daar zal al een deel van het gelovig overblijfsel, dat in de eerste helft van de zeventigste week vluchtte, aanwezig zijn. (Openbaring 12 : 6)

Bij de gebeurtenissen aan het eind van de zeventigste week, wanneer de grote verdrukking voor het Joodse volk ten einde is, wordt steeds weer gewezen op de komst van de "dag des HEEREN". Deze "dag" wordt gekenmerkt door de verduistering van zon, maan en sterren en zal verdrukking brengen over de heidenen. (Ezechiël 30 : 2, 3; Joël 2 : 1-31) In die periode van 33 jaar **zie zijlijn 3** zullen er 144.000 gelovigen uit de twaalf stammen van Israël (12.000 van elke stam) verzegeld worden. (Openbaring 14 : 1) Zij zullen het evangelie aan de volkeren verkondigen. Jeruzalem zal in die periode herbouwd worden en de twaalf stammen zullen terugverzameld worden naar het land. Vanuit Jeruzalem wordt het Messiaanse Rijk over de aarde gebouwd. Tegelijkertijd ontstaat er in die dagen het rijk van de antichrist. Zo hebben we aan de ene kant de prediking van het evangelie en de openbaring van het Koninkrijk van Christus, terwijl we aan de andere kant de prediking van het woord van de tegenstander en dus de oprichting en openbaring van het rijk van Babel hebben. Dit mondt uit in een strijd tussen beide rijken. Die strijd vindt dus plaats tussen Christus met Zijn legers en de koning van Babel met zijn legers en zal in Armageddon (= het dal van Megiddo in Noordwest Israël) gevoerd worden. (Openbaring 19 : 11-19) Uiteindelijk zal het antichristelijke rijk ondergaan en Babel verwoest worden. Alle ongelovigen zullen dan omkomen. Heel de overgebleven mensheid wordt dus definitief geoordeeld. Daarentegen blijkt het resultaat van de prediking van de 144.000 aan het eind van de 33 jaar: een grote schare die niemand tellen kan. (Openbaring 19 : 6) Die schare is het gelovig overblijfsel dat aan de Koning - de echte Christus - is onderworpen. Ze maakt deel uit van het Koninkrijk van Christus en zal de duizend jaar binnegaan.

Zijlijn

3

Het profetisch Woord geeft aan dat er na de zeventigste week een periode zal zijn waarin het beloofde Koninkrijk gevestigd zal worden vanuit Jeruzalem tot aan het einde der aarde. Er ligt dus een tijdsperiode tussen de wederkomst van de Heer op de Olijfberg en de definitieve vestiging van Zijn Koninkrijk op aarde. De lengte van deze periode wordt niet rechtstreeks gegeven in de Schrift, maar vanuit de typologie kan beredeneerd worden dat die periode hoogstwaarschijnlijk overeenkomt met 33 jaar. Voor meer informatie Bijbelstudie 28: "7 en 33".

Satan wordt gebonden voor duizend jaar (zie C)

Aan het begin van de duizend jaar zijn er op aarde alleen nog maar gelovigen oftewel wedergeboren mensen. Zij zijn het Koninkrijk van Christus in gegaan. Tijdens deze duizend jaar zal dat Koninkrijk gevestigd zijn op aarde en gekenmerkt worden door vrede en de heerschappij van Christus. Satan zal in deze periode gebonden en geketend zijn in de afgrond. (Openbaring 20 : 1-3) Hij zal in die tijd geen macht kunnen uitoefenen, zodat de mensheid niet door hem verleid kan worden. Dat betekent dat de mens, als hij zondigt in het vreedrijk, de schuld niet kan leggen bij de verleiding door satan. God laat met deze periode zien dat de mens, ondanks die duizend jaren van ideale omstandigheden, niet tot iets goeds in staat is. Er zullen weer mensen geboren worden die eveneens zondigen. De mens heeft immers nog steeds een zondige natuur. Er is maar één manier om hiervan verlost te worden, en dat is je te onderwerpen aan de Here Jezus Christus. Hij is de Koning en Zaligmaker voor iedereen die in Hem gelooft.

Aan het einde van de duizend jaren zal de duivel nog één keer losgelaten worden. (Openbaring 20 : 7-10) Hoewel de mensheid duizend jaar onder de regering van Christus geleefd heeft, zal satan in heel korte tijd een groot deel van de mensheid verleiden. Ook is hij in staat om enorme legers op de been te krijgen, waaronder Gog en Magog. **zie zijlijn 4** (Ezechiël 38) Zij zullen ook dan weer een leidinggevende rol spelen bij deze laatste eindstrijd. Maar God zal vuur uit de hemel laten neerdalen. Alle vijanden van God worden op die manier in één klap weggevaagd. En ook de duivel zal dan in de poel van vuur geworpen worden. (Openbaring 20 : 10) Daarmee demonstreert God Zijn almacht over deze schepping.

De redevoering van de Heer in Matthéüs 24 en 25

Wanneer we nu teruggaan naar de redevoering van de Here Jezus in Matthéüs 24 en 25 zien we dat deze de periode vanaf het einde van de zeventigste week van Daniël tot aan de definitieve vestiging van het zogenaamde duizendjarig rijk beslaat. Het gaat dus over de 33

Zijlijn**4**

Gog en Magog vervullen ook hier weer een speciale rol. (Openbaring 20 : 8) Ze waren eerder al betrokken bij de verwoesting van Jeruzalem aan het eind van de 70^e week (Ezechiël 39). Er zijn dus twee gebeurtenissen waarbij Gog en Magog een bijzondere functie vervullen en die moeten niet met elkaar verward worden.

jaar die na de zeventigste week verlopen. In deze twee hoofdstukken worden de toekomstige gebeurtenissen systematisch en in chronologische volgorde uiteengezet. **zie zijlijn 5** Ook de gelijkenis van de tien maagden is daar onderdeel van. Wij lezen in Matthéüs 24:

Matthéüs 24 : 35-40

- 35 De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan.
- 36 Doch van dien dag en die ure weet niemand, ook niet de engelen der hemelen, dan Mijn Vader alleen.
- 37 En gelijk de dagen van Noach *waren*, also zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen.
- 38 Want gelijk zij waren in de dagen voor den zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot den dag toe, in welken Noach in de ark ging;
- 39 En bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; also zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen.
- 40 Alsdan zullen er twee op den akker zijn, de een zal aangenomen, en de ander zal verlaten worden.

In vers 36 staat dat niemand van "die dag en die ure" weet. Om welke dag en welke ure gaat het? Dat staat in het voorgaande vers. Het gaat om de dag en de ure waarop hemel en aarde zullen voorbijgaan.

In vers 37 lezen we dan dat de dagen van Noach in belangrijke mate overeenkomen met de dagen van de wederkomst van de Zoon des mensen. In het Grieks staat er het woord "parousia" wat in het Nederlands met "toekomst" vertaald is. Het woord "parousia" betekent ook "presentie" of "aanwezigheid". Het gaat om de aanwezigheid van de Heer, Die Zich weer actief met de gang van zaken op aarde zal gaan bemoeien in verband met de volkeren. In die

Zijlijn**5**

Elders gebeurt dit alleen nog in Daniël 9. Dit Schriftgedeelte wordt dan ook "de ruggengraat van de profetie" genoemd.

dagen vindt de grote verdrukking over de heidenen plaats. Niet de verdrukking van 3,5 jaar over het Joodse volk en Jeruzalem, want die is dan al geweest.

In vers 38 staat dat de dagen van Noach uitliepen op een onverwacht oordeel over de hele mensheid. Zo zullen de dagen van de toekomst van de Zoon des mensen eveneens uitlopen op een oordeel over de gehele mensheid. Het oordeel komt onverwachts. Er zullen bij wijze van spreken twee mensen op de akker zijn, waarvan de één weggenomen wordt. Die is slecht af, want hij verdwijnt in het dodenrijk. De ander zal gelaten worden. Die is goed af, want hij gaat hier op aarde het Koninkrijk van Christus binnen (vers 40). **zie zijlijn 6** Over die tijd spreekt dit Schriftgedeelte in Mattheüs 24. We zouden dit niet verwarren met de beschrijving van de opname van de Gemeente. Die komt namelijk in dit hoofdstuk en in deze redevoeringen niet voor. Wij lezen in Mattheüs 25:

Mattheüs 25 : 31

31 En wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op den troon Zijner heerlijkheid.

Hier wordt gezegd dat de Here Jezus op de troon van Zijn heerlijkheid zal zitten. Voor Hem zullen al de volkeren verzameld en geoordeeld worden. Hiermee eindigt de uiteenzetting uiteindelijk. De gelijkenis van de wijze en dwaze maagden, inclusief de vermaning tot waakzaamheid in Mattheüs 24 : 42, heeft rechtstreeks met de dagen van de grote verdrukking over de volkeren te maken. De gelijkenis van de tien maagden kan dus niet van toepassing zijn op onze dagen, **zie zijlijn 7** want onze bedeling eindigt met de opname van de Gemeente en niet met de komst van de Zoon des mensen. De Bijbel gaat niet altijd en overal over ons, de Gemeente. We mogen toch aannemen dat er speciale Schriftgedeelten in de Bijbel staan om de mensen te bemoedigen die straks leven tijdens de grootste verdrukking ooit.

Zijlijn**6**

De termen "aangenomen" en "verlaten", die in de Statenvertaling gebruikt worden, zijn verwarrend. "Aangenomen" betekent hier: "weggenomen naar onder de aarde" (het dodenrijk). "Verlaten" betekent hier: "gelaten" of "vergeven".

Zijlijn**7**

Natuurlijk worden in Matthéüs 24 en 25 ook algemene dingen gezegd die eveneens op onze tijd van toepassing zijn. God en de weg tot zaligheid veranderen niet. Christus is heden tot in eeuwigheid Dezelfde.

3. De gelijkenis van de wijze en dwaze maagden

In het komende gedeelte wordt de gelijkenis van de tien maagden vers voor vers besproken en zal aangetoond worden dat deze gelijkenis slaat op de toekomst en niet op onze dagen.

Matthéüs 25 : 1

- 1 Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden, welke haar lampen namen, en gingen uit, den bruidegom tegemoet.

In vers 1 lezen we: "Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan [...]". Er staat niet: "Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan [...]" zoals bijvoorbeeld in Matthéüs 13. Dat wil zeggen dat de gelijkenissen in Matthéüs 13 te maken hebben met de hele periode vanaf de opstanding van Christus tot aan het begin van de duizend jaren. In die hele periode is het Koninkrijk verborgen. Pas na de duizend jaar wordt het geopenbaard, dan is de verborgenheid vervuld. (Openbaring 10 : 7) De dagen van verborgenheid zijn dus pas beëindigd als alles geopenbaard is. Maar in Matthéüs 25 staat: "Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan [...]", waarmee de gelijkenis duidelijk meer naar de toekomst geschoven wordt. De gelijkenissen uit Matthéüs 25 spreken dus over de toekomst, over de toekomstige bedeling, namelijk over de "volheid der tijden". (*schema, pag. 4*) In die bedeling gaat het nog steeds om het verborgen Koninkrijk, maar dan in de dagen die ogenblikkelijk voorafgaan aan de duizend jaar. Aan de ene kant houdt de Heer Zich in die tijd bezig met de aarde en is Hij dan bezig Zijn Koninkrijk te openbaren, maar aan de andere kant is het Koninkrijk dan nog verborgen. Het Koninkrijk zal gelijk zijn aan tien maagden die hun lampen namen en de bruidegom tegemoet gingen.

Maagden

Het woord "maagd" betekent in de Bijbel vaak "jonge vrouw". Ook in het Hebreeuws is dat zo.

Het gaat meestal om een nog onvolwassen vrouw die dienstbaar is. Zo iemand heet in het Nederlands "dienstmaagd". Een maagd is niet getrouwd en daarom niet dienstbaar aan haar eigen man. Zij is dus dienstbaar aan iets of iemand anders. In de Bijbel is het altijd zo dat er van de vrouw verwacht wordt dat ze dienstbaar is. Dat geldt voor de tijd vóór haar huwelijk, maar eveneens ín haar huwelijk. Maagden zijn dus dienstbaar en zouden trouw zijn in hun dienst. In deze gelijkenis gaat het over vrouwen, maar er zijn andere Schriftplaatsen waar de term "maagd" ook op mannen toegepast wordt.

Openbaring 14:1, 4

- 1 En ik zag, en ziet, het Lam stond op den berg Sion, en met Hem honderd vier en veertig duizend, hebbende den Naam Zijns Vaders geschreven aan hun voorhoofden.
- 4 Dezen zijn het, die met vrouwen niet bevekt zijn, want zij zijn maagden; dezen zijn het, die het Lam volgen, waar Het ook heengaat; dezen zijn gekocht uit de mensen, *tot* eerstelingen Gode en het Lam.

De 144.000 worden "maagden" genoemd, omdat ze onbesmet en onbevlekt zijn. Het gaat om degenen die zich niet door de wereld hebben laten verontreinigen. Ze zijn niet aan het koninkrijk van de tegenstander (= Babel) verbonden geweest. Zij hebben het teken van het beest niet ontvangen. Zij zijn rein bewaard.

Het getal tien en de tien lampen

In deze gelijkenis gaat het om tien maagden. Getallen hebben in de Bijbel een betekenis. Het getal tien staat voor het Woord van God aan de ene kant en voor de menselijke verantwoordelijkheid aan de andere kant. Zo zijn er bijvoorbeeld de "tien geboden", want God sprak tien keer. Ook in Genesis 1 sprak God tien keer. Als God spreekt, wordt dat gekenmerkt door het getal tien. Men zou trouw zijn aan al wat God gesproken heeft. Daarmee zijn we

meteen terecht bij de lampen, want er zijn niet alleen tien maagden, maar ook tien lampen. Ook een lamp is de uitbeelding van het Woord van God. Psalm 119 : 105: "Uw woord is een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad". In deze gelijkenis zijn de tien maagden een beeld van het volk Israël. **zie zijlijn 8** "Geheel Israël" wordt in de Bijbel vaak als maagd of vrouw aangeduid. Het ligt dus voor de hand dat we bij deze tien maagden met tien lampen in de eerste plaats denken aan het volk Israël, dat oorspronkelijk geroepen was om het Woord van God te prediken. Het voordeel van de Joden is immers dat hen de Woorden Gods waren toevertrouwd.

Romeinen 3 : 1, 2

- 1 Welk is dan het voordeel van den Jood? Of welk is de nuttigheid der besnijdenis?
- 2 Vele in alle manier; want *dit* is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd.

Zij waren de beheerders van dat Woord. Zij waren Gods instrument om Zijn Woord hier op aarde uit te dragen. Dat is altijd zo geweest en zal ook in de toekomst van de maagden worden verwacht. In Romeinen 2 staat:

Romeinen 2 : 28

- 28 Want die is niet een Jood, die het in het openbaar is; noch die is de besnijdenis, die het in het openbaar in het vlees is.

Men kan wel beweren dat men tot het Joodse volk behoort, maar men gaat daardoor niet automatisch het Koninkrijk binnen. Men kan wel deel uitmaken van Israël als priesterlijk volk. **zie zijlijn 9** Men kan ook het gereedschap krijgen om de dienst te vervullen. Dit gereedschap zou een lampje oftewel een Bijbel kunnen zijn. Een Israëliet kan misschien wel honderd keer

Zijlijn**8**

De term "Israël" kan op verschillende manieren toegepast worden, afhankelijk van het Bijbelgedeelte waar het begrip genoemd wordt. In deze studie wordt de term "Israël" gebruikt wanneer alle twaalf stammen bedoeld worden. Wanneer het alleen over het Joodse volk (twee stammen) gaat, wordt dat expliciet vermeld.

Zijlijn**9**

In onze dagen kan dat trouwens niet. Wij kunnen alleen deel uitmaken van de Gemeente als priesterlijk volk. Van Israël als priesterlijk volk kan men pas deel uitmaken na de opname van de Gemeente.

bewijzen dat God Zijn Woord aan hem heeft toevertrouwd. Natuurlijk is het zo dat God in oudtestamentische tijd, via bijvoorbeeld Mozes, Zijn belofte gedaan heeft aan Israël. Wij kunnen wel de Bijbel in de hand hebben en geloven dat dat zo is, maar we zullen er nooit deel aan krijgen als we niet eerst zelf wedergeboren worden door geloof. Ook al heeft men een Bijbel of een lampje of predikt men zelfs het Woord van God, men moet eerst een kind van God worden. Ook al behoort men tot dat Koninklijke, priesterlijke volk dat God Zich voor Zijn dienst uit de overige volkeren verkoren heeft, dan is men daardoor niet automatisch behouden. Men moet wederom geboren worden om het Koninkrijk binnen te gaan. Dat geldt straks ook voor iedereen op aarde opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven hebbe. (zie Johannes 3 : 16)

Terug naar de gelijkenis van de tien maagden.

Matthéüs 25 : 2

2 En vijf van haar waren wijzen, en vijf waren dwazen.

Er zijn dus tien dienstmaagden met allemaal een lampje. Maar ze worden meteen verdeeld in twee keer vijf. Vijf van hen waren wijs en vijf waren dwaas. In de Bijbel komen we deze verdeling wel vaker tegen. Het getal tien en de verdeling in twee keer vijf heeft dan altijd te maken met het Woord van God en de dienst aan God. Zo zijn de tien geboden verdeeld over twee stenen tafelen, vijf geboden links en vijf rechts. En zo stonden er in de tempel van Salomo tien gouden kandelaren; vijf links en vijf rechts. Hetzelfde geldt voor de toonbroden. Op de tafel der toonbroden lagen vijf toonbroden links en vijf rechts.

Het Woord van God wordt soms ook voorgesteld als water. Het water kan giftig en dus dodelijk zijn. Maar het water kan ook een stroom van levend water zijn, waarvan men gerust kan drinken. Het Woord van God is aan de ene kant (links) een "bediening des doods" en aan de andere kant (rechts) een bediening ten leven. (zie 2 Korinthe 3 : 7) Het is óf het bittere water

van Mara (Exodus 15 : 23-25) óf het is het water uit de rots bij Horeb. (Exodus 17 : 1-6) Het water van Mara was bitter, maar nadat er een stuk hout ingeworpen was, werd het zoet. Van "links water" werd het ineens "rechts water". Zo kennen we ook twee bomen: de boom van kennis van goed en kwaad aan de ene kant en de boom des levens aan de andere kant. Beide bomen stonden in de hof van Eden. Volgens sommigen stonden ze allebeide in het midden. (vergelijk Genesis 2 : 9 met Genesis 3 : 1-3)

De linkerkant (of linke kant) is een beeld van de wet oftewel het Oude Verbond. Het Oude Verbond is een bediening des doods, voorgesteld door het bittere water van Mara. Maar het Oude Verbond werd beëindigd door een stuk hout. Het hout dat het water zoet maakte wees vooruit naar het kruishout waarop de Here Jezus het Oude Verbond beëindigde. De rechterkant (of rechte kant) is een beeld van het Nieuwe Verbond, van het eeuwig blijvende, levende Woord van God. Aan de linkerkant staat de Here Jezus Christus Die veroordeelt en aan de rechterkant staat dezelfde Here Jezus Christus Die redt. Het Woord van God heeft dus een linker- en een rechterkant. Ook een boekrol is beschreven aan twee kanten: de tekst staat zowel binnen als buiten.

De tien dienstmaagden zijn dus een uitbeelding van geheel Israël als priesterlijk volk aan wie het Woord van God was toevertrouwd. Een deel van het volk ziet het Woord van God alleen als een prachtige verzameling religieuze inzettingen. Maar dat is de buitenkant en tegelijkertijd de linkerkant, zoals we dat lezen in Kolossensen 2.

Kolossensen 2 : 14

14 Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen *bestaan-*
de, hetwelk, *zeg ik*, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden
weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende;

De wet is een bediening des doods en leidt tot de dood. Maar er is ook nog die andere, rechte

kant. Wanneer men het Woord van God beter kent, gelooft en bestudeert, komt men tot Degene Die in de Schrift beschreven wordt.

Johannes 5:24

24 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit den dood overgegaan in het leven.

Wie gelooft in Hem die de Here Jezus gezonden heeft en wie luistert naar het Woord van de Here Jezus, krijgt te maken met de andere kant van het Woord van God. Men ontvangt leven uit de dood. Dat is precies het tegenovergestelde van leven dat in de dood eindigt.

Wijs en dwaas

Er waren tien maagden waarvan vijf wijs en vijf dwaas waren.

Matthéüs 25:3,4

- 3 Die dwaas *waren*, haar lampen nemende, namen geen olie met zich.
- 4 Maar de wijzen namen olie in haar vaten, met haar lampen.

Alle tien maagden hadden zo'n mooi brandend lampje dat het goed deed. De vijf wijze maagden, de rechtse vijf dus, hadden behalve het lampje nog een kruik met olie bij zich. Dat is heel verstandig voor het geval de olie opraakt. We zien het in de Bijbel wel vaker gebeuren dat er iets opraakt: het water, de olie of de wijn.

Hoewel water, olie en wijn een uitbeelding zijn van wat God geeft, kan het opraken. Het leven van de oude mens, het leven in de oude schepping raakt nou eenmaal een keer op. Het zal

duidelijk zijn dat het daarbij niet gaat om eeuwig leven, een leven dat wij door geloof ontvangen hebben, want dat leven raakt nooit op. Dat is eeuwig en men ontvangt het door het eeuwig blijvende Woord van God onder het Nieuwe Verbond.

Bruidegom en bruid

Matthéüs 25 : 5

- 5 Als nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap.

De bruidegom vertoefde te komen. Met andere woorden: het duurde lang voor de bruidegom kwam. De bruidegom is Christus, de Messias van Israël, Die al in het Oude Testament aangekondigd was. Let erop dat de bruid in deze gelijkenis helemaal niet genoemd wordt. In al die gelijkenissen over Koninklijke bruiloften zoeken we tevergeefs naar een bruid. Het is niet terecht om de Gemeente te zien als de bruid van het lam. Vele gelovigen zien zichzelf als de bruid van Christus, terwijl men tegelijkertijd denkt dat wij die maagden zijn die goed hun best moeten doen door hun lampjes brandend te houden om vervolgens de Koningszaal binnen te gaan. Sommigen zitten heel vast aan het begrip "bruid". Omdat dat woord in verband met de Gemeente niet in de Bijbel voorkomt, vervangen zij het woord "bruid" door "maagd" met de gedachte dat dat hetzelfde is. Maar dat kan natuurlijk niet. Wij zijn noch die maagden noch de bruid. Wij leren juist vanuit de Bijbel dat wij deel uitmaken van de bruidegom. Wij zijn leden van Zijn Lichaam. Dat lezen we al in Jesaja 62.

Jesaja 62 : 4,5

- 4 Tot u zal niet meer gezegd worden: De verlatene, en tot uw land zal niet meer gezegd worden: Het verwoeste; maar gij zult genoemd worden: Mijn lust is aan haar! en uw land: Het getrouwde; want de HEERE heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd worden.
- 5 Want *gelijk* een jongeling een jonkvrouw trouwt, *alzo* zullen uw kinderen u

trouwen; en *gelijk* de bruidegom vrolijk is over de bruid, *alzo* zal uw God over u vrolijk zijn.

Hier staat dat Israël de bruid is. Verder lezen we dat de bruid zou trouwen met een volk dat uit Israël is voortgekomen en dat is de Gemeente. Als wij onszelf in deze gelijkenis willen zien, vinden wij ons terug in de bruidegom. De bruidegom is Christus met de Gemeente. De Heer, de Zoon des mensen - de bruidegom - zal straks definitief verschijnen in heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem. (zie Mattheüs 25 : 31) Dat is één van de Bijbelse aanduidingen van wat de Gemeente blijkt te zijn. Wij zijn dus leden van Zijn Lichaam. Wij hebben deel aan de bruidegom. Niet omdat wij Zijn bruid zijn, want wij zijn de bruidegom. Wij zijn vlees van Zijn vlees en been van Zijn been.

Terug naar Mattheüs 25 : 5. Daar staat dat de bruidegom vertoefde. Natuurlijk kunnen we zeggen dat dat op onze bedeling slaat, want wij zijn van mening dat de komst van de Heer uitblijft. Maar het moet duidelijk zijn dat die woorden net zo goed van toepassing zijn op de toekomst. Eerst wordt de Gemeente opgenomen. Daarna verschijnt de Heer zeven jaar later op de Olijfberg voor het gelovig overblijfsel uit het Joodse volk wat daarna hersteld wordt. Maar nog steeds is het wachten op de komst van Christus in heerlijkheid ten behoeve van de overige volkeren. En het duurt en duurt maar. Intussen gaat de antichrist en zijn rijk tekeer in diezelfde dagen van verdrukking. Er is diepe nacht. Daarover gaat het hier. De bruidegom vertoefde te komen, de maagden vielen in slaap.

Mattheüs 25 : 6-9

- 6 En ter middernacht geschiedde een geroep: Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!
- 7 Toen stonden al die maagden op, en bereidden haar lampen.
- 8 En de dwazen zeiden tot de wijzen: Geeft ons van uw olie; want onze lampen gaan uit.

- 9 Doch de wijzen antwoordden, zeggende: *Geenszins*, opdat er misschien voor ons en voor u niet genoeg zij; maar gaat liever tot de verkopers, en koopt voor uzelfen.

In deze verzen lezen we dat de maagden niet werkelijk op de komst van de bruidegom rekenen. Daarom blijkt er een tekort aan olie te zijn: de vijf dwaze maagden hadden geen olie meer. Zij waren dus niet gereed voor de komst van de Messias. De maagden staan nog steeds voor Israëlieten.

De olie in de lampen en in de kruikjes

De olie in de lampjes van de maagden is een uitbeelding van het Woord van God en Zijn beloften zoals die in de profetieën staan. Maar dat is niet voldoende. In diezelfde profetieën wordt namelijk ook het oordeel aangekondigd over alle goddeloosheid, ook over die van de Israëlieten. Men moet tot geloof komen. De olie in de lamp is een beeld van het Woord van God gedurende het Oude Verbond, maar het is niet toereikend om de bruiloftszaal / het Koninkrijk binnen te gaan.

De vijf wijze maagden beschikten naast de brandende lamp ook over een kruikje met olie. Dat kruikje met olie dat zij bij zich hadden is ook de uitbeelding van het Woord van God, maar dan van het Nieuwe Verbond en daarmee van het leven van het Nieuwe Verbond. Dit betekent dat het Nieuwe Verbond in het Oude te vinden is, want zij hadden de kruikjes altijd al bij zich. In de dagen van het Oude Verbond konden vele waarheden van het Nieuwe Verbond gekend worden. In diezelfde Schrift zitten al die schatten verborgen. Wij kennen toch die gelijkenis van de Schriftgeleerde die uit zijn schat nieuwe en oude dingen voortbrengt. (Matthéüs 13 : 52) Daar staat het allemaal in.

Hoewel alle maagden een brandend lampje hadden, ging het wel hard met de olie. De vraag is of zij deel zullen hebben aan dat Koninkrijk wanneer het geopenbaard zal worden. Ook

in de Joodse orthodoxie komen we dat lampje tegen. Er zit misschien olie in en misschien brandt het lampje zelfs. Maar dat betekent niets, want het gaat in ieder geval uit. Als de Messias komt hebben al die lampjes de neiging om meteen uit te gaan. En zo is het hier ook in deze gelijkenis. De bruidegom komt en de lampjes gaan uit. Men moet wat beters hebben, men moet beschikken over het leven van het Nieuwe Verbond. Men zou de beloften Gods kennen, daarop rekenen en vertrouwen.

Ook de maagden hier houden maar tot op bepaalde hoogte rekening met de komst van de Messias. Zij wachten er wel op, want daarom hebben zij hun lampjes brandend. Maar toch zijn zij er niet allen op voorbereid dat Hij ook daadwerkelijk komt. Want als Hij komt, dan moet men het leven hebben van het Nieuwe Verbond, dan moet men wedergeboren zijn.

Uiteindelijk lijkt deze gelijkenis op het wonder dat in Kana gebeurde. Op de bruiloft in Kana was wijn, maar die raakte op. Van de Heer kreeg men toen betere wijn. (zie Johannes 2 : 1-11) Dat is hetzelfde idee. Wij kennen ook nog situaties in het Oude Testament waarbij de olie opraakte. Toch was er uiteindelijk weer olie, zelfs overvloedig, zoveel als maar nodig was. (1 Koningen 17 : 1-16; 2 Koningen 4 : 1-7) Diezelfde waarheid wordt hier in deze gelijkenis wat eenvoudiger uiteengezet. Het lampje met de olie erin is een uitbeelding van het Oude Testament of het Oude Verbond, van de wet oftewel van de boom van kennis van goed en van kwaad. Het kruikje met olie daarentegen is een uitbeelding van het Nieuwe Verbond en daarmee van eeuwig leven dat Christus geeft. Dat zou men hebben om het Koninkrijk in te gaan.

Kopen zonder geld

Toen de vijf dwaze maagden erachter kwamen dat hun lampjes uitgegaan waren en zij geen olie bij zich hadden, vroegen ze aan de wijze maagden of ze olie van hen konden krijgen. Is het dan mogelijk om eeuwig leven van anderen te ontvangen? Hier wordt de suggestie gewekt dat het zou kunnen. Maar in de praktijk blijkt dat het niet kan. De vijf dwaze maagden kunnen geen olie krijgen van de vijf wijze maagden. Anders zou er niet genoeg olie zijn voor

iedereen. Daarom sturen de wijze maagden de dwaze maagden naar de verkopers zodat ze voor henzelf olie kunnen halen. Er staat zelfs dat ze die olie zouden moeten kopen. Kun je zaligheid dan kopen? Nee, dat niet, maar er staat in de Schrift:

Jesaja 55:1

1 O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk!

Volgens de Bijbel kun je dus kopen zonder geld. "Kopen" heeft dan de betekenis van "zich verwerven". Er hoeft kennelijk niet noodzakelijk voor betaald te worden. Sommigen zullen zeggen: "Het kost toch wat". Maar fundamenteel gezien kost het helemaal niets om eeuwig leven te krijgen. Het is gratis. Als je het gebruiken of eruit leven wilt, betekent het vaak dat je er wat anders voor moet opgeven. Als je dat "betalen" noemt, kan dat. Het oude leven van de natuurlijke mens wordt ingeruild. Je moet dat zelf opgeven om nieuw leven te ontvangen. Dat geldt ook voor ons gelovigen vandaag de dag. De ontwikkeling van het leven van Christus in ons gaat eveneens ten koste van ons oude leven.

Terug naar Matthéüs 25 : 9. De volgende vraag is nu wie die verkopers zijn waar de olie gehaald kan worden?

In de periode tussen de verschijning van de Heer aan een overblijfsel buiten Jeruzalem en Zijn verschijning in een herbouwd Jeruzalem op de troon van Zijn heerlijkheid zullen de 144.000 uit Openbaring 7 verzegeld worden. Dit zal dus direct na de 70^e week zijn. Wanneer ze verzegeld zijn, zullen zij het evangelie van het Koninkrijk prediken. De Heer Zelf verleent hen de autoriteit om de wereld in te gaan en aan alle volkeren te verkondigen dat het Koninkrijk van God binnenkort op aarde openbaar zal worden. De 144.000 zijn dus officiële afgezanten van dit rijk. Wie niet tot geloof komt, zal sterven. Wie de Heer aanneemt, zal het Koninkrijk binnen gaan. Als mensen in die periode tot geloof in de Heer komen, zullen ze zich waarschijnlijk de handen laten opleggen. Zo wordt de Heilige Geest overgedragen.

God geeft een zegel aan de 144.000, maar de mensen die door hun prediking tot geloof komen, zullen ook verzegeld worden. Misschien zal dit letterlijk gebeuren, maar in ieder geval overdrachtelijk. Bovendien doet de tegenstander precies hetzelfde: hij geeft de mensen ook een zegel. Ieder mens moet het teken hebben van het beest, anders maak je geen deel uit van het economisch systeem. Er wordt dan niets meer aan je geleverd; je kunt niets meer kopen of verkopen. (Openbaring 13 : 15-17)

Ook bij de eerste komst van de Here Jezus Christus waren er mensen met een speciale taak. Eerst waren er twaalf discipelen. De Heer Zelf gaf hun autoriteit. Zo konden zij bijvoorbeeld mensen in bepaalde situaties de zonden vergeven en zieken genezen. Later waren er officieel zeventig en uiteindelijk 500 discipelen of apostelen aangesteld. Ze waren bij name bekend. Het was precies bepaald. In de toekomst zal dat waarschijnlijk ook weer zo gebeuren. In onze dagen van het verborgen Koninkrijk gebeurt dat niet.

Bruiloft en huwelijk

Matthéüs 25 : 10-12

- 10 Als zij nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten.
- 11 Daarna kwamen ook de andere maagden, zeggende: Heer, heer, doe ons open!
- 12 En hij, antwoordende, zeide: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet.

De vijf wijze maagden waren gereed toen de bruidegom kwam. De bruidegom kwam om te gaan tot de bruiloft. De bruiloft begint ná het begin van de duizend jaar, wanneer de Zoon des mensen zal zitten op de troon Zijner heerlijkheid. De bruiloft is dus niets anders dan de duizend jaar en is de huwelijksluiting tussen de Heer en Israël. De huwelijksbelofte is de belofte van nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waarin gerechtigheid woont. (2 Petrus 3 : 13) Dan is er sprake van een huwelijksituatie en is er gemeenschap. Die gemeenschap begint

na de duizend jaar, wanneer de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde er zijn. Daarvan zegt 1 Korinthe 15 dat "God alles in allen" zal zijn.

In het verleden werd Israël uitgeleid uit Egypte om de Heer een feest te vieren. Dat feest was eveneens een bruiloftsfeest. De Heer verkoos Zich Israël toen tot bruid. Alleen dat huwelijk is misgelopen omdat de vrouw niet trouw was. De beeldspraak rondom een bruiloft dat de Heer in de vorm van deze gelijkenis aan Zijn discipelen vertelt, moet voor hen niet zo moeilijk geweest zijn. De gedachte van een bruiloft in de toekomst, waarin de Heer Zich opnieuw Israël tot bruid zou verwerven, in overeenstemming met profetieën uit Jesaja en Hosea, moet voor de discipelen bekend zijn geweest.

Bepaalde tijdstippen liggen vast

Het Koninkrijk brak aan en de wijze maagden gingen het Koninkrijk, de duizend jaar, binnen, samen met de bruidegom. Voor de dwaze maagden geldt dat niet. Het probleem was niet dat zij in slaap gevallen waren, want dat overkwam de wijze maagden ook. In slaap vallen of rusten is op zich niet zo heel erg. De positie van rust is een normale positie voor de gelovige. Maar de maagden moesten bereid zijn voor dat waartoe ze geroepen waren: zij waren niet geroepen om de hele nacht door licht te geven, maar om licht te geven op het moment dat de bruidegom de bruiloftszaal binnen zou gaan. Bij de komst van de bruidegom waren de dwaze maagden niet gereed en waren ze niet bezig met wat er van hen verwacht werd. Als de bruidegom komt, moet Hij de maagden vinden bij de ingang van de bruiloftszaal, wachtend met hun brandende lampjes.

Het zou theoretisch kunnen dat als de dwaze maagden op tijd naar de verkopers waren gegaan om meer olie te halen, er niets aan de hand zou zijn geweest. Maar ze waren niet op tijd terug. Ze waren te laat. Er staat nu eenmaal een vast tijdstip voor alle gebeurtenissen, ook voor het oordeel. Als iemand vandaag zegt: "Over vijf minuten ga ik op mijn knieën en zal ik me aan de Heer geven" en op datzelfde tijdstip vindt de opname van de Gemeente plaats,

is diegene vijf minuten te laat. De opname zal in een punt des tijds gebeuren, in één ogenblik met de laatste bazuin. (1 Korinthe 15 : 52) Vijf minuten te laat is vijf minuten te laat. Zo is het ook in de toekomstige bedeling. Iedereen moet er op tijd bij zijn, en iedereen heeft tijd genoeg. Dat leert de Schrift. De Bijbelse gedachte is: "Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhardt uw hart niet [...]" (Psalm 95 : 7, 8) en "Ziet, nu is het de welangename tijd, ziet, nu is het de dag der zaligheid!" (2 Korinthe 6 : 2) Morgen kan het dus te laat zijn. Daarom zouden de dwaze maagden liever zo snel mogelijk, nu er nog tijd is, naar de verkopers gaan en olie voor zichzelf halen. Je kunt alleen olie voor jezelf halen en niet voor een ander. Ook in onze dagen moeten wij ons persoonlijk melden bij de Heer om van Hem eeuwig leven te ontvangen.

Terug naar de gelijkenis van de tien maagden. De vijf dwaze maagden kwamen te laat en vroegen aan de Heer om hen open te doen. Maar Hij antwoordde en zei: "Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet". Op andere plaatsen in de Bijbel wordt in dit verband gezegd:

Matthéüs 7 : 22, 23

- 22 Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan?
- 23 En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!

Het volk Israël schijnt Zijn naam te kennen. Dat is natuurlijk het geval. Als men in het bezit van het lampje was, maar de olie was opgebraakt, dan had men op z'n minst het Oude Testament. Men had dus kunnen weten dat de komst van de Messias een komst zal zijn met oordeel. Daarom zegt de Heer dan ook: "Ik ken u niet". Hij zal weten wie zij zijn, maar Hij kent hen niet. Dat wil zeggen dat zij geen deel hebben aan Hem en Hij geen deel heeft aan hen. Hij is niet met hen verbonden, Hij heeft geen gemeenschap met hen.

Matthéüs 25 : 13

13 Zo waakt dan; want gij weet den dag niet, noch de ure, in welke de Zoon des mensen komen zal.

Deze woorden uit vers 13 sluiten rechtstreeks aan op de woorden uit Matthéüs 24.

Matthéüs 24 : 40-42

40 Alsdan zullen er twee op den akker zijn, de een zal aangenomen, en de ander zal verlaten worden.

41 Er zullen twee *vrouwen* malen in den molen, de ene zal aangenomen, en de andere zal verlaten worden.

42 Waakt dan; want gij weet niet, in welke ure uw Heere komen zal.

Hier gaat het over twee die op de akker zijn of aan het malen waren. De maagden waren als het ware bezig het land te bewerken en het koren te malen. Zij moesten waken, want ze wisten niet in welk uur de Heer komen zal. Voor alle duidelijkheid: "Maar weet dit, dat, indien de heer des huizes geweten had, in welke ure de dief zou komen, hij zou gewaakt hebben, en zou zijn huis niet hebben laten doorgraven". (Lukas 12 : 39) Het is dus nacht, maar men zou waakzaam zijn. Waarom weet men niet wanneer de Heer komt? Omdat men niet voorbereid is.

De grondgedachte van deze gelijkenis is uiteraard altijd van toepassing geweest op de mensen in oudtestamentische tijd. De bruidegom kwam nog lang niet, maar daarom had men juist toen al dat kruikje bij zich moeten hebben. Want de situatie van het brandende lampje en het kruikje weerspiegelt de situatie van allen die geloofd hebben in de dagen van de wet nadat God Zijn beloften allang vóór de wet gegeven had. Ook onder de wet zou men zijn hoop niet stellen op de wet, maar op de beloften van God, namelijk op de beëindiging, dan wel de vervulling, van de wet. Dat lezen we al in Jeremia 31.

Jeremia 31 : 31-33

- 31 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken;
- 32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaderen gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE;
- 33 Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israël maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

God zou met Israël een Nieuw Verbond sluiten. Dat Nieuwe Verbond komt overeen met het kruikje van de vijf wijze maagden. Dat verbond is niet gelijk aan het Oude Verbond dat God met de vaderen gemaakt heeft. Dat Oude Verbond kan vergeleken worden met het lampje dat alle tien maagden bij zich hadden. Dat lampje brandde op dat moment een klein beetje, maar was "nabij de verdwijning" volgens het commentaar in Hebreëen 8.

Hebreëen 8 : 13

- 13 Als Hij zegt: Een nieuw *verbond*, zo heeft Hij het eerste oud gemaakt; dat nu oud gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning.

Dat is altijd al zo geweest. Voor Israël geldt dat nog steeds zo. Het gaat niet om het Oude Verbond, de wet der geboden of de inzettingen. Het gaat niet om de oude mens of het oude leven. De gedaante van deze wereld gaat voorbij. (1 Korinthe 7 : 31) Maar wij kunnen onder alle omstandigheden ons vertrouwen stellen op wat God beloofd heeft. In die dagen is dat van essentieel belang, opdat men niet van de ene op de andere dag met een ingebeeld Koninkrijk het dodenrijk binnengaat.

De Heer tegemoet in de lucht

Natuurlijk is het ook voor ons gelovigen van de vijfde bedeling belangrijk dat wij waken. Maar de oproep om waakzaam te zijn in de gelijkenis van de tien maagden is niet voor ons bestemd. Nogmaals: Het gaat hier niet over de opname van de Gemeente, maar over de wederkomst van Christus. Over ons staat in 1 Thessalonicenzen 5:

1 Thessalonicenzen 5 : 1, 4-6, 8-10

- 1 Maar van de tijden en de gelegenheden, broeders! hebt gij niet van node, dat men u schrijve.
- 4 Maar gij, broeders, gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou bevangen.
- 5 Gij zijt allen kinderen des lichts, en kinderen des daags; wij zijn niet des nachts, noch der duisternis.
- 6 Zo laat ons dan niet slapen, gelijk als de anderen, maar laat ons waken, en nuchteren zijn.
- 8 Maar wij, die des daags zijn, laat ons nuchteren zijn, aangedaan hebbende het borstwapen des geloofs en der liefde, en *tot* een helm, de hoop der zaligheid.
- 9 Want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot verkrijging der zaligheid, door onzen Heere Jezus Christus;
- 10 Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij dat wij waken, hetzij dat wij slapen, te zamen met Hem leven zouden.

Hier wordt gezegd dat wij gelovigen van de vijfde bedeling niet in de nacht of in de duisternis zijn, omdat wij "kinderen des daags" en "kinderen des lichts" zijn. Wij leven in de dag, in de dag der genade. Dat is de aangename dag en in elk geval niet de duisternis. Toch zijn er christenen van onze bedeling die als het ware overdag slapen. Ze weten van bijna niets. Soms hebben ze geen enkel idee dat er een wederkomst van Christus bestaat. En voor zover ze de

term kennen, denken ze dat die slaat op de Jongste Dag. Dat is uiteraard niet de wederkomst van Christus, laat staan de opname van de Gemeente.

Wat betreft de ure dat de Heer zou komen staat er: "Gij hebt niet van node, dat men u schrijve". Wij hebben dat niet nodig, omdat wij zelf goed weten wanneer de Heer komt. De beschrijving van de komst van de Heer als een dief in de nacht is absoluut niet van toepassing op de dagen waarin wij leven. Wij verwachten niet de Heer, Die komt als een dief in de nacht om ons te stelen. Strikt genomen verwachten wij zelfs niet de komst van de Heer. Wij verwachten niet Zijn komst naar ons, maar wij verwachten ons vertrek naar Hem. Wij wachten er namelijk op dat wij naar Hem toegaan, omdat Hij Zijn rechtmatig eigendom tot Zich trekt en daarmee Zijn plan zal volvoeren. **zie zijlijn 10**

Wat de politieke omstandigheden betreft zou de opname ieder moment kunnen gebeuren, de tijd lijkt daar rijp voor. Veel christenen wachten op een politieke overeenkomst die tussen het Joodse volk en de Arabische landen gesloten zal worden. Maar ook al wordt er vandaag zo'n overeenkomst gesloten, dan kun je niet bewijzen dat het de overeenkomst is waar wij op zitten te wachten.

De opname van de Gemeente heeft de nederwerping van satan en dus de openbaring van de antichrist op aarde tot gevolg. De opname zal vervolgens de gebeurtenissen op aarde onder de volkeren in een stroomversnelling brengen en er zal vaart komen in de vaart der volken. Het is zeer waarschijnlijk dat dan zulke overeenkomsten, waar al heel lang aan gewerkt wordt, binnen heel korte tijd geregeld kunnen zijn.

God heeft ons niet gesteld tot toorn en grote verdrukking, maar tot "verkrijging der zaligheid door onzen Heere Jezus Christus". Hebben we die zaligheid dan niet reeds ontvangen? Ja, de zaligheid naar de Geest wel, maar nog niet de lichamelijke zaligheid. Wij verwachten immers de Zaligmaker Die ons vernederd lichaam veranderen zal. (zie Filippenzen 3 : 20, 21) God heeft ons dus niet gesteld tot toorn, maar tot verkrijging van de zaligheid. Dat betekent dat aan de

Zijlijn**10**

Voor meer informatie zie studie nummer 23 "De 'opname' van de Gemeente" in de serie "Bijbelstudie".

ene kant de "dag des toorns" aanbreekt voor de wereld, maar aan de andere kant de "dag van Christus" voor ons begint. Kortom: de rechtvaardigen worden weggenomen.

Jesaja 57 : 1, 2

- 1 De rechtvaardige komt om, en er is niemand, die het ter harte neemt; en de weldadige lieden worden weggeraapt, zonder dat er iemand op let, dat de rechtvaardige weggeraapt wordt voor het kwaad.
- 2 Hij zal ingaan *in* den vrede; zij zullen rusten op hun slaapsteden, een ieder, die *in* zijn oprechtheid gewandeld heeft.

Hier wordt een oordeel aangekondigd over een ongelovig Israël. Tevens vinden we hier op verborgen wijze de beschrijving van de opname van de Gemeente. Wij zullen de Heer tegemoet gaan in de lucht, maar de wereld geeft daar geen acht op. (Jesaja 57 : 1) Verder staat er in 1 Thessalonicenzen 5 : 10 dat hetzij wij waken, hetzij wij slapen, wij tezamen met Hem leven zouden. Hiermee wordt bedoeld dat zowel gelovigen die al gestorven zijn voor de opname, als degenen die op dat moment nog leven, Hem tegemoet zullen gaan en voortaan bij Hem zullen leven. Als we dit verkeerd willen opvatten, zouden we hier kunnen lezen dat het helemaal niets uitmaakt of we "wakker" zijn of "slapen". Want als we een kind van God zijn en de opname van de Gemeente plaatsvindt, gaan we gewoon mee. Dat is zo, maar na de opname is het wel de bedoeling dat we loon ontvangen. En alleen degenen die waakzaam zijn zullen loon ontvangen. Het is de bedoeling dat wij als kinderen des daags in het licht wandelen, zodat onze blijdschap vervuld zij. Wij zouden gemeenschap hebben met elkaar, met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus. (zie 1 Johannes 1 : 3, 4)

Vóórdat de Heer dus komt als een dief in de nacht, gaan wij Hem tegemoet, al lang voordat de bruiloft plaatsvindt.

Amen